

Posudek na bakalářskou práci Lucie Bromové

Adverbium v kontrastivní perspektivě – korpusová analýza

(Filozofická fakulta JU, České Budějovice 2017, 67 stran)

Tématem bakalářské práce Lucie Bromové je kontrastivní analýza adverbií. Téma považuji za zajímavé a nabízející různé možnosti uchopení. Autorka svoji práci strukturovala do dvou větších celků: části teoretické a části praktické.

V teoretické části se autorka zabývá adverbium zejména z pohledu obecně jazykovědného. Pracuje přitom s dostatečným počtem relevantní literatury španělské i české. Přestože se zdá, že se autorka snažila popsat fungování adverbií do nejmenších detailů (mnohdy si myslím i nad rámec následných analýz v praktické části – str.), nemohu se ubránit pocitu, že text na několika místech působí poměrně těžkopádně a nepromyšleně – viz např. kapitola 3.1., kde z předchozího odstavce čtenář nabývá pocitu, že bude následovat výklad založený na jednotlivých bodech z NGRAE, v kapitole 3.1. tomu tak opravdu je, ovšem kapitola 3.2. již nabízí pohled jiných tří gramatik, k původně avizované myšlence a pramenu se autorka vrací až o cca 7 stran dále, dále např. na str. 16 nabízí pojednání o tzv. „Třídění podle gramatické podstaty“, nicméně na str. 23 se dočítáme o „Třídění podle gramatické povahy“. Drobné výhrady mám i ke způsobu výkladu od str. 26 (o překladech), kde jsou podle mého názoru některé informace podávány poněkud zkratkovitě – např. str. 28, text navíc např. na str. 32 působí velmi jazykově neobratně – za všechny uvádím jako příklad text, jímž je komentován příklad „*El chico llora sin parar*“. Z pozice vedoucí této BP musím říci, že autorka si je zcela určitě těchto slabin vědoma, neboť jsem ji na to několikrát upozorňovala. Během práce na tomto diplomním úkolu se na svém jazykovém vyjadřování snažila velmi intenzivně zapracovat, nicméně text je i přesto řadou těchto „vad“ zatížen (k jazykové stránce se vyjadřuji ještě dále). Je to nesmírná škoda, neboť z obsahového hlediska je patrné, že autorka se tématem zabývala, načetla k němu řadu literatury a mám pocit, že ji téma i bavilo.

Praktická část myšlenkově vychází z velice podnětné analýzy J. Dubského (1993), který poukázal na různé překladatelské strategie, jichž je možno pro překlad, zejména modálních adverbií, využít. Jsem ráda, že diplomantka tento text, na který jsem ji upozornila, reflektuje. Pro svoji analýzu náhodným výběrem volí celkem 10 českých adverbií a na materiálech z paralelního korpusu Intercorp sleduje možnosti jejich překladu v překladech české beletrie do španělštiny. Výsledky, k nimž došla korespondují s cílem, který tato práce měla. U obhajoby bych však diplomantku chtěla poprosit o dovysvětlení kvantifikace jednotlivých překladatelských strategií, z jakého absolutního počtu vychází a jak je myšlena formulace, že „*postup byl používán nejméně, zhruba v 10% příkladů*“ (str. 47 dole)? Proč kvantifikace u některých adverbií chybí (např.: „*hlasitě*“, kde je kvantifikováno pomocí výrazů: nejčastěji, velmi zřídka, několikrát, velmi ojediněle)?

Jak již bylo uvedeno výše, práce po jazykové stránce není příliš dobrá. Nevypisuji zde všechny prohřešky, omezím se pouze na několik ilustrativních příkladů. Výhrady mám např. ke gramatice – str. 9: nerespektování shody „*byli vybrány gramatiky*“, str. 11 – chybí přízvuk u

„Gramática“, str. 14 „tak zvaném“, mnohdy poměrně neobratné vyjadřování: str.: 8 – první věta textu, str. 10 – „chybějí flexe“ – nemělo být spíše „chybějící flexe“?, str. 12 – „takovýchto adverbii“, str. 12 „při skládání těchto adverbii do věty, (sic! – nadbytečná interpunkce) máme velkou volnost v tom, kam je zařadíme“; nesystémové psaní malých a velkých písmen: str. 23: Real academia española (mají být všude písmena velká) – na další straně je oproti tomu název stejné instituce v češtině; neobvyklé je i číslování některých stran uprostřed stránky (např. str. 11, 67). Za nešťastné považuji i citování Španělštiny pro samouky a věčné začátečníky (2012) jako „gramatiky od Macíkové a Mlýnkové“ (str. 12), zejména pokud dva předchozí prameny jsou uvedeny celým názvem, to samé platí pro „gramatiku od Matte Bona a Aragonése“ (rovněž str. 12).

Závěr: Závěrem konstatuji, že práce Lucie Bromové i přes uvedené připomínky vyhovuje požadavkům na bakalářské práce kladeným, proto ji doporučuji k obhajobě a hodnotím ještě jako **velmi dobrou**.

V Českých Budějovicích, 12. června 2017

PhDr. Jana Pešková, Ph.D.

